

Sygn. akt VI GC 906/16/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: stażysta Monika Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2017 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

(...) & Co.KG - V. C. (Niemcy)

przeciwko:

M. R.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego M. R. na rzecz powoda (...) & Co.KG - V. C. (Niemcy) kwotę 1 677,20 Euro (jeden tysiąc sześćset siedemdziesiąt siedem euro dwadzieścia eurocentów) z odsetkami za opóźnienie od dnia 16 maja 2016 roku do dnia;
- 2) umarza postępowanie co do kwoty 1 324, 80 Euro (jeden tysiąc trzysta dwadzieścia cztery euro osiemdziesiąt eurocentów);
- 3) oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- 4) znosi koszty procesu między stronami.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 906/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 10 maja 2016 roku (data prezentaty) wniesionym przeciwko M. R., przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) z miejscem wykonywania działalności gospodarczej w T., powódka (...) & Co. KG z siedzibą w V. C. (Niemcy) wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 15 970 złotych (3 629,35 €) z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że dnia 4 kwietnia 2013 r. zawarła z pozwanym umowę ramową najmu tankkontenerów. Dnia 5 lutego 2014 r. powódka wypowiedziała pozwanemu rzeczoną umowę z powodu zalegania przez pozwanego z czynszem najmu za okres od sierpnia 2013 r. do dnia wypowiedzenia. Pozwany zwrócił kontener

dnia 26 marca 2014 r. i tego dnia zakończył się okres najmu. Dalej powódka wskazuje, że zwrócony kontener wymagał naprawy, której łączny koszt wyniósł 1 377,15 € po odliczeniu zniżki z tytułu ubezpieczenia. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie uiścił należnego wynagrodzenia z tytułu najmu tank kontenera, jego ubezpieczenia i kosztów transportu do magazynu powódki w łącznej wysokości 2 252,20 €. Łącznie pozwany nie uiścił kwoty w wysokości dochodzonej pozwem tj. 3 629,35 €.

W dniu 10 sierpnia 2016 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie o sygn. akt VI GNC 1433/16 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W przepisany terminie pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że po ostatecznym wezwaniu do zapłaty z dnia 11 lutego 2014 r. na kwotę 2 949,60 € pozwany dokonał wpłat na łączną kwotę 1 850 €, których powód nie uwzględnił. Dalej pozwany wskazał, że na koszty naprawy kontenera, jego ubezpieczenia i transportu powódka powinna zaliczyć wpłaconą przez pozwanego kaucję, która nie została mu zwrócona a zaliczona na poczet ww. należności na dowód czego przedłożył wiadomość e-mail z dnia 27 kwietnia 2014 r. Ponadto pozwany kwestionuje kwotę naprawy kontenera, gdyż powódka nie przedstawiła żadnych dokumentów związanych z naprawą potwierdzających dochodzoną przez nią z tego tytułu kwotę. Pozwany podniósł także, że powódka nie udowodniła dlaczego domaga się czynszu w wysokości określonej w wystawionych fakturach ani dlaczego domaga się kwot za ubezpieczenie. Wreszcie pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

W piśmie z dnia 23 marca 2017 r. powódka podniosła, że zarzut przedawnienia stawiany przez pozwanego jest bezzasadny, gdyż pozwany wielokrotnie uznawał dług i dokonywał cyklicznych spłat na rzecz powoda czym każdorazowo przerywał bieg terminu przedawnienia.

Na rozprawie dnia 7 marca 2017 r. powódka ograniczyła powództwo do kwoty 2 304,55 € i w pozostałym zakresie zrzekła się roszczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 4 kwietnia 2013 r. strony zawarły umowę ramową najmu (z elementami dzierżawy) tank kontenerów, swap tanks, wanny do wycieków, ram postojowych i przenośnych agregatów grzewczych. Szczegółową specyfikację i planowane przeznaczenie ww. przedmiotów określał załącznik do umowy. Pozwany wpłacił kaucję w wysokości 1 324,80 euro.

Dowód: umowa ramowa wraz z tłumaczeniem przysięgłym (k. 13-36), załącznik do umowy ramowej (k. 98-101, 126-131).

Pismem z dnia 5 lutego 2014 r. powódka wypowiedziała pozwanemu umowę ramową z powodu zalegania przez pozwanego z czynszem najmu. Pozwany nie uiścił również kosztów ubezpieczenia kontenera oraz kosztów jego transportu do magazynu powódki. wezwano pozwanego do zwrotu przedmiotu najmu najpóźniej do dnia 12 lutego 2014 r. pod adres kolejnego najemcy w J..

Dowód: pismo z dnia 5 lutego 2014 r. (k. 37), rachunek z dnia 30 grudnia 2013 r. numer (...) wraz z tłumaczeniem przysięgłym (k. 43-44), rachunek z dnia 31 stycznia 2014 r. numer (...) wraz z tłumaczeniem przysięgłym (k. 45-46), rachunek z dnia 28 lutego 2014 r. numer (...) wraz z tłumaczeniem przysięgłym (k. 47-48), rachunek z dnia 31 marca 2014 r. numer (...) wraz z tłumaczeniem przysięgłym (k. 49-50), rachunek z dnia 31 stycznia 2014 r. numer (...) wraz z tłumaczeniem przysięgłym (k. 51-52), rachunek z dnia 28 lutego 2014 r. numer (...) wraz z tłumaczeniem przysięgłym (k. 53-54), rachunek z dnia 31 marca 2014 r. numer (...) wraz z tłumaczeniem przysięgłym (k. 55-56), rachunek z dnia 15 lipca 2014 r. numer (...) wraz z tłumaczeniem przysięgłym (k. 57-58).

Dnia 3 marca 2014 r. pozwany zwrócił tank kontener pod wskazany adres, jednak w międzyczasie, następny klient wycofał się. Kontener wymagał więc przetransportowania w miejsce wyznaczone umową co zajęło pewien czas i spowodowało koszty. Pozwany bowiem odmówił przetransportowania kontenera w inne miejsce.

Dowód: zestawienie zaległości z dnia 31 sierpnia 2015 r. (k. 42), korespondencja mailowa stron z dnia 27 kwietnia 2014 r. (k. 59-63), umowa ramowa (k. 13-36).

Zwrócony przez pozwanego kontener wymagał naprawy, której łączny koszt, po uwzględnieniu zniżki z tytułu ubezpieczenia, wyniósł 1 377,15€. Okres najmu zakończył się zgodnie z terminem obliczonym w umowie w dniu 26 marca 2014 r.

Dowód: korespondencja mailowa stron z dnia 27 kwietnia 2014 r. (k. 59-63), rachunek z dnia 15 lipca 2014 r. wraz z tłumaczeniem przysięgłym (k. 57-58), specyfikacja oraz wyliczenie kosztów naprawy (k. 111-116).

Wezwaniem do zapłaty z dnia 11 lutego 2014 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty w łącznej wysokości 2 949,60 €.

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania (k. 38-40).

Z kontroli Urzędu Skarbowego w T. wynika, że pozwany zarejestrował faktury objęte pozwem. Z zestawienia klienta wynika, że uwzględniono płatność do jednej z faktur objętych pozwem w wysokości 143, 20 euro, tak, że pozostała kwota 303,20 euro.

Dowód : informacja Naczelnika US T. (k. 135), zestawienie (k. 115-116, 128-131).

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy. Strony nie zakwestionowały ich autentyczności, ani treści. Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie świadka oraz o przesłuchanie stron, ponieważ w świetle dokumentów ich zeznania nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez (...) & Co. KG z siedzibą w V. C. (Niemcy) przeciwko M. R., przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie strony zawarły dnia 4 kwietnia 2013 r. umowę najmu (z elementami dzierżawy) tank kontenera. swap tanks, wanny do wycieków, ram postojowych i przenośnych agregatów grzewczych.

W myśl art. 659 § 1 k.c. przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz. Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 675 § 1 k.c. po zakończeniu najmu najemca zobowiązany jest zwrócić rzecz w stanie niepogorszonym.

Zgodnie z paragrafem 2 ust. 2 umowy okres najmu kończy się w dniu zwrotu funkcjonującego przedmiotu najmu w stanie neutralnym, tzn., wolnym od pozostałości produktu, bezwonnym i wolnym od frakcji gazowych, w uzgodnionym miejscu lub w miejscu podanym na piśmie przez wynajmującego. Jeżeli konieczne będą prace w celu przywrócenia podanego stanu przedmiotu najmu, takie jak czyszczenie lub naprawy, to okres najmu kończy się dopiero z chwilą zakończenia niezbędnych prac zgodnie z postanowieniami zawartymi w par. 6. Dotyczy to także przypadku zakończenia stosunku najmu na skutek wypowiedzenia w przewidzianym terminie.

W § 4 pkt. 5 zawartej pomiędzy stronami umowy zdaniu trzecim stwierdzono, że do chwili wydania przedmiotu najmu najemca jest dłużny ustalony czynsz. Z kolei zgodnie z § 10 pkt. 4 rzezzonej umowy najemca zobowiązuje się zawrzeć i utrzymywać przez cały okres najmu na własny koszt umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności przedsiębiorstwa, umowę ubezpieczenia kasko i transportu w dostateczny sposób pokrywającą ryzyka najemcy

wynikające z użytkowania, eksploatacji i transportu/magazynowania przedmiotu najmu zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

Zgodnie z art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że powódka pismem z dnia 5 lutego 2014 r. wypowiedziała łączącą strony umowę i wezwała pozwanego do zwrotu rzeczy do dnia 12 lutego 2014 r. Obowiązek zwrotu przedmiotu najmu zgodnie z przytoczonym powyżej przepisem kodeksu cywilnego powstaje po zakończeniu stosunku najmu. Jak z tego wynika, nie ma znaczenia w tym zakresie bezpośrednia przyczyna ustania najmu (np. upływ terminu, na jaki została umowa zawarta, porozumienie stron czy też na skutek wypowiedzenia umowy). Jak wynika z przytoczonego wyżej paragrafu 2 ust. 2 umowy dotyczącego czasu trwania umowy odnoszącego się w szczególności do zakresu okresu, za który należy się czynsz za najem, zakończenie trwania umowy nastąpiło dopiero w dniu 26 marca 2014 r., wobec konieczności przetransportowania kontenera oraz dokonania napraw. Co do daty zakończenia trwania umowy pionierzy stronami, nie ma sporu. Zgodnie wskazują na datę 26 marca 2014 r. Pozwany zaksięgował fakturę za czynsz i ubezpieczenie za marzec 2014 r., co potwierdza korespondencja pomiędzy stronami oraz informacja z US T.. Pozwany zdał przedmiot najmu dnia 3 marca 2014 r. w miejscu innym aniżeli wskazane przez powódkę. W związku z tym powódka naliczyła dodatkowo koszty transportu przedmiotu najmu do miejsca zdania, gdzie przedmiot trafił dnia 26 marca 2014 r. Wobec czego w myśl wyżej przytoczonych postanowień umowy pozwany zobowiązany był do zapłaty nie tylko czynszu najmu za ten okres, ale także opłat za ubezpieczenie.

Mając na uwadze powyższe zasadne jest roszczenie powódki w kwocie 1 677,20 € wynikające z następujących rachunków:

- rachunku z dnia 30 grudnia 2013 r. numer (...) na kwotę 303,20 €,
- rachunku z dnia 31 stycznia 2014 r. numer (...) na kwotę 446,40 €,
- rachunku z dnia 28 lutego 2014 r. numer (...) na kwotę 403,20 €,
- rachunku z dnia 31 marca 2014 r. numer (...) na kwotę 374,40 €,
- rachunku z dnia 31 stycznia 2014 r. numer (...) na kwotę 50,00 €,
- rachunku z dnia 28 lutego 2014 r. numer (...) na kwotę 50,00 €,
- rachunku z dnia 31 marca 2014 r. numer (...) na kwotę 50,00 €.

Ponadto powódka domagała się zwrotu kosztów naprawy tankkontenera w kwocie 1 377,15 €. Roszczenie to nie zasługiwało na uwzględnienie w żadnej mierze z kilku powodów.

Zgodnie z art. 677 k.c. roszczenia wynajmującego przeciwko najemcy o naprawienie szkody z powodu uszkodzenia lub pogorszenia rzeczy, jak również roszczenia najemcy przeciwko wynajmującemu o zwrot nakładów na rzecz albo o zwrot nadpłaconego czynszu przedawniają się z upływem roku od dnia zwrotu rzeczy. Zakres stosowania omawianego tu przepisu ogranicza się w pierwszym rzędzie do roszczeń wynajmującego o naprawienie szkody z powodu uszkodzenia lub pogorszenia przedmiotu najmu; bez znaczenia jest w tym zakresie, czy źródłem tego obowiązku jest odpowiedzialność deliktowa czy kontraktowa (uchw. SN z 13.3.1975 r., III CZP 2/75, OSN 1976, Nr 1, poz. 9; wyr. z 28.9.1976 r., II CR 329/76, OSN 1977, Nr 9, poz. 168). Ponadto przepis art. 677 KC obejmuje rocznym przedawnieniem roszczenie najemcy przeciwko wynajmującemu o zwrot nakładów (zgodnie z wyr. SN z 7.4.2005 r., II CK 431/04, L.; z 15.10.2009 r., I CSK 84/09, OSN 2010, Nr 4, poz. 60, dotyczy to zwrotu nakładów koniecznych jak i ulepszeń) na przedmiot najmu (art. 663, 676 KC; wyr. SN z 30.11.2000 r., I CKN 924/98, OSN 2001, Nr 6, poz. 92; wyr. SA w Łodzi z 24.2.1993 r., I ACr 48/93, OSA 1993, Nr 7, poz. 50) – także o zwrot nadpłaconego czynszu. W tym miejscu zaznaczyć należy, że postanowienie § 2 pkt. 2 stanowiące, że jeżeli konieczne będą prace w celu przywrócenia podanego

stanu przedmiotu najmu, takie jak czyszczenie lub naprawy to okres najmu kończy się dopiero z chwilą zakończenia niezbędnych prac zgodnie z postanowieniami zawartymi w § 6 umowy jest prawnie bezskuteczne w zakresie ustalenia rzeczywistej daty zwrotu rzeczy. Zwrot rzeczy polega bowiem na faktycznym przeniesieniu władztwa nad rzeczą przez najemcę na wynajmującego (Kodeks cywilny. Komentarz, red. prof. dr hab. E. G., prof. dr hab. P. M., 2017, wyd. 8, L.). Chodzi przy tym o dzień rzeczywistego zwrotu rzeczy, a nie o datę umówionego zwrotu rzeczy (tak w wyr. SN z 25.5.2011 r., II CSK 488/10, L. oraz 14.10.2015 r., V CSK 739/14, L.). Zob. też K. P., w: K. P., Komentarz KC, t. 2, 2013, s. 391 i przywołane tam orzeczenia; G. K., w: A. K., Komentarz KC, t. 3, 2010, s. 399). Nie skuteczne będzie zatem umowne wydłużenie terminu zwrotu rzeczy, gdy rzecz zwrócona posiada wady. W takiej sytuacji przysługiwać będzie wynajmującemu roszczenie z przywołanego powyżej art. 675 k.c.

Przyjmując, że pozwany zwrócił przedmiot najmu dnia 3 marca 2014 r., roszczenie uległo przedawnieniu rok później. Powódka wniosła powództwo dnia 16 maja 2016 r. Tym samym Sąd roszczenie to oddalił jako przedawnione.

Z rozliczenia przedłożonego przez powódkę wynika, że koszty naprawy tank kontenera wyniosły 1 377,15 €, zaś koszty jego transportu do miejsca wskazanego przez powódkę 575 €. Jak wynika z korespondencji pomiędzy stronami przed wytoczeniem powództwa, strony uzgodniły, że koszty naprawy zostały częściowo pokryte z ubezpieczenia. Natomiast reszta kwoty do zapłaty za naprawę oraz za koszty transportu została rozliczona z kaucją wpłaconą przez pozwanego w wysokości 1 324,80 €. Pozostała mu do zapłaty z tego tytułu kwota 627,35 €. Ze względu na zsumowanie tych należności z dwóch różnych tytułów nie sposób stwierdzić z jakiego tytułu pozostała kwota 627,35 euro. Należy jednak stwierdzić, że z umowy zawartej pomiędzy stronami wynika obowiązek zwrotu przedmiotu najmu w jednym z wyznaczonych miejsc. Jest to zatem wykonanie usługi przetransportowania. Mamy zatem do czynienia z elementem umowy polegającym a na usłudze, podlegającym dwuletniemu przedawnieniu z art. 751 pkt 1 k.c. Przed wniesieniem pozwu upłynął również termin dwuletni przed wniesieniem pozwu licząc nawet od dnia wyjaśnień mailowych z dnia 7 maja 2014 r.

Sąd uznał roszczenie o naprawienie tankkontenera oraz o koszty transportu w kwocie 627,35 euro za przedawnione. Pozostałą kwotę powódka już pokryła z uiszczonej przez pozwanego kaucji. Podkreślała to wielokrotnie składając ważne i wiążące oświadczenia w tym zakresie pozwanemu.

Sąd nie podzielił przy tym argumentów strony pozwanej dotyczących przedawnienia samego roszczenia. Zapłatę czynszu z tytułu najmu należy bowiem potraktować jako świadczenie okresowe. Oznacza to, że zachowana zostaje co do czynszu zasada, zgodnie z którą tego typu roszczenia przedawniają się z upływem lat trzech (art. 118 k.c.). Zobowiązanie regulowania czynszów do dnia 26 marca 2014 r. oraz opłaty na poczet ubezpieczenia wynika z treści umowy oraz ze specyfikacji, która w tym zakresie nie rodzi żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Ponadto pozwany również godził się z tymi obowiązkowymi, ponieważ nie odesłał faktur, lecz zaksięgował je, co wynika z informacji od Naczelnika U.S. T.. Kwoty wpłacane przez pozwanego, jeszcze przed wytoczeniem powództwa, wszystkie zostały prawidłowo zliczone przez powoda. Wynika to z wyczenia sporządzonego przez P. S. dołączonego do pozwu z dnia 31 sierpnia 2015 r. w toku procesu pozwany nie uregulował żadnej kwoty.

Na posiedzeniu dnia 7 marca 2017 r. pełnomocnik powódki ograniczył powództwo do kwoty 2 304,55 € i zrzekł się roszczenia w pozostałym zakresie.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Paragraf 1 artykułu 203 k.p.c. przyznaje nieograniczone i wyłącznie od woli powoda zależne prawo cofnięcia pozwu do chwili rozpoczęcia rozprawy.

W niniejszej sprawie powódka ograniczyła powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia przed wydaniem wyroku. W związku z powyższym cofnięcie pozwu nie jest zależne od zgody pozwanego, o czym orzeczono jak w sentencji na podstawie powołanego przepisu art. 203 § 1 k.p.c.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał za zasadne dochodzone przez powódkę roszczenie dotyczące rat dzierżawy wraz z ubezpieczeniem i w związku z tym w punkcie 1 sentencji wyroku zasądził na rzecz powódki kwotę 1 677,20 €

wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa (16 maja 2016 r.) do dnia zapłaty, w punkcie 2 sentencji umarzając postępowanie co do kwoty 1 324,80 €.

W punkcie 3 sentencji Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie na skutek ograniczenia przez powódkę powództwa do kwoty 2 304,55 € wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w pozostałym zakresie.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 4 sentencji wyroku na podstawie art. 100 k.p.c. zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Suma kosztów faktycznie poniesionych przez strony wyniosła 10 433 zł. Powódka wygrała sprawę w około 46,2%, ponieważ cofnięcie pozwu traktuje się jak przegraną w procesie, poza jednym wyjątkiem, gdy cofnięcie wywołane jest częściową zapłatą roszczenia pozwu dokonaną po wytoczeniu powództwa. Zobowiązana byłaby zatem do poniesienia kosztów postępowania w 53,8 % . Wobec różnicy w kwocie ok. 3 zł, Sąd postanowił na podstawie art. 100 k.p.c. znieść koszty procesu między stronami. W ten sposób bez konieczności dokonywania przelewów, każda ze stron poniosła koszty procesu we właściwej proporcji, ponieważ każda z nich miała pełnomocnika profesjonalnego, którego stawka wynagrodzenia wynosi według przepisów obowiązujących w dniu wniesienia pozwu po 4 800 zł.

SSR Jolanta Brzęk